

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 809/2568

พนักงานอัยการจังหวัดนนทบุรีโจทก์ นาย ภ.โจทก์ร่วม นางสาว จ.จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 352, ป.อ. มาตรา 335, ป.อ. มาตรา 336, ป.อ. มาตรา 78, ป.อ. มาตรา 56, ป.อ. มาตรา 29, ป.อ. มาตรา 30, ป.วิ.อ. มาตรา 192

ย่อ / หลักกฎหมาย

จำเลยดิงสลากกินแบ่งรัฐบาลที่ยังไม่ได้ตรวจไปจากมือของโจทก์ร่วมโดยไม่ได้รับอนุญาต ต่อมาโจทก์ร่วมปล่อยให้จำเลยนำสลากกินแบ่งรัฐบาลของโจทก์ร่วมไปตรวจรางวัลได้ การกระทำของจำเลยเป็นเพียงการถือวิสาสะเท่านั้น ยังฟังไม่ได้ว่าเป็นการลักสลากกินแบ่งรัฐบาลของโจทก์ร่วมไปโดยฉกฉวยเอาซึ่งหน้าอันเป็นความผิดฐานลักทรัพย์ในเวลากลางคืนหรือความผิดฐานวิ่งราวทรัพย์ตามฟ้อง แต่เมื่อจำเลยได้รับสลากกินแบ่งรัฐบาลจากโจทก์ร่วมไปครอบครองแล้ว จำเลยกลับเอาสลากกินแบ่งรัฐบาลของโจทก์ร่วมไป เป็นการเบียดบังเอาเป็นของตนเองหรือบุคคลที่สามโดยทุจริต จึงเป็นความผิดฐานยักยอก ตาม ป.อ. มาตรา 352 วรรคหนึ่ง

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 335, 336 และให้จำเลยคืนหรือใช้ราคาทรัพย์ 5,200 บาท แก่ผู้เสียหาย จำเลยให้การปฏิเสธ ระหว่างพิจารณา นายภูษิต ผู้เสียหายยื่นคำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์ ศาลชั้นต้นอนุญาต ศาลชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง โจทก์อุทธรณ์ศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิพากษากลับว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 352 วรรคหนึ่ง จำคุก 3 เดือน และปรับ 30,000 บาท ทางนำสืบของจำเลยเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้หนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุก 2 เดือน และปรับ 20,000 บาท ไม่ปรากฏว่าจำเลยเคยได้รับโทษจำคุกมาก่อน เห็นสมควรให้โอกาสจำเลยกลับตนเป็นพลเมืองดี โทษจำคุกให้รอการลงโทษมีกำหนด 1 ปี นับแต่วันที่อ่านคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 1 ให้จำเลยฟังให้คุมความประพฤติของจำเลยมีกำหนด 1 ปี โดยให้จำเลยไปรายงานตัวต่อพนักงานคุมประพฤติ 3 เดือนต่อครั้ง ภายในระยะเวลาที่รอการลงโทษ และให้จำเลยกระทำกิจกรรมบริการสังคมหรือสาธารณประโยชน์ตามที่พนักงานคุมประพฤติเห็นสมควรมีกำหนด 12 ชั่วโมงตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 56 ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 29, 30 ให้จำเลยคืนหรือใช้ราคาทรัพย์ 3,440 บาท แก่โจทก์ร่วม จำเลยฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังได้ตามที่คู่ความไม่ได้โต้เถียงกัน ในชั้นนี้ว่า ในวันเวลาและสถานที่เกิดเหตุตามฟ้อง โจทก์ร่วม นายনীสที จำเลย และนายจำนงค์ สามีจำเลย นั่งอยู่ที่โต๊ะใกล้ร้านค้าของโจทก์ร่วมและร้านค้าของจำเลย โจทก์ร่วมขอใบตรวจผลสลากกินแบ่งรัฐบาลจากจำเลยมาตรวจสลากกินแบ่งรัฐบาล 48 ฉบับ ราคาฉบับละ 80 บาท เมื่อโจทก์ร่วมตรวจไปได้ 5 ฉบับ ไม่ถูกรางวัล โจทก์ร่วมลุกขึ้นจะกลับไปที่ร้านค้าโดยถือสลากกินแบ่งรัฐบาลส่วนที่เหลือยังไม่ได้ตรวจอีก 43 ฉบับ ไว้ในมือ จำเลยเอาสลากกินแบ่งรัฐบาลดังกล่าวไปตรวจ ต่อมาวันที่ 17 พฤศจิกายน 2561 โจทก์ร่วมไปแจ้งความร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรบางใหญ่ดำเนินคดีแก่จำเลยในความผิดฐานวิ่งราวทรัพย์ คดีมีปัญหาคือต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยประการแรกว่า จำเลยกระทำความผิดฐานยักยอกตาม

คำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 1 หรือไม่ เห็นว่า โจทก์และโจทก์ร่วมมีโจทก์ร่วมกับนายนิติ เพื่อนของโจทก์ร่วมและจำเลยซึ่งเป็นพยานโจทก์กับพยานโจทก์ร่วมและพยานจำเลยด้วยเบิกความยืนยันว่าสลากกินแบ่งรัฐบาลเป็นของโจทก์ร่วม และมีนางสาวกนิศา ซึ่งเป็นพยานโจทก์กับพยานโจทก์ร่วมและพยานจำเลยด้วยเช่นกันเบิกความว่า วันเกิดเหตุพยานเห็นจำเลยกับนายจำนงค์นั่งตรวจผลสลากกินแบ่งรัฐบาลอยู่ที่โต๊ะ พยานถามว่าสลากกินแบ่งรัฐบาลเป็นของใคร นายจำนงค์บอกว่า เป็นของโจทก์ร่วม พยานโจทก์และโจทก์ร่วมทั้งสามเบิกความยืนยันตรงกันจึงมีน้ำหนักให้น่าเชื่อถือ ประกอบกับข้อเท็จจริงตามสำนวนได้ความว่าโจทก์ร่วมเป็นผู้เก็บรักษาสลากกินแบ่งรัฐบาลทั้งหมดไว้ที่ตนเอง ในตอนแรกเมื่อจำเลยขอสลากกินแบ่งรัฐบาลจากโจทก์ร่วมไปตรวจโจทก์ร่วมปฏิเสธจะขอตรวจเอง จำเลยก็บอกว่าจะช่วยตรวจให้โดยมิได้โต้แย้งคัดค้านหรือโต้เถียงว่าสลากกินแบ่งรัฐบาลนั้นเป็นของจำเลยที่เข้าหุ้นซื้อไว้ด้วยแต่อย่างใด พฤติการณ์แห่งคดีบ่งชี้ให้เห็นว่าโจทก์ร่วมเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์สลากกินแบ่งรัฐบาลทั้งหมดตั้งที่โจทก์และโจทก์ร่วมนำสืบมา ที่จำเลยนำสืบว่า จำเลยเข้าหุ้นกับโจทก์ร่วมซื้อสลากกินแบ่งรัฐบาลด้วยนั้นคงมีจำเลยเบิกความลอย ๆ เพียงลำพัง ไม่ปรากฏรายละเอียดว่าจำเลยเข้าหุ้นซื้อเมื่อวันเวลาใด หรือเข้าหุ้นซื้อกี่ฉบับ ฉบับใดบ้าง หรือเข้าหุ้นร่วมซื้อเป็นเงินจำนวนเท่าใด ซึ่งเป็นข้อเท็จจริงสำคัญที่จำเลยควรจะต้องจดจำได้อย่างแม่นยำเพราะหากถูกรางวัลจำเลยจะต้องคิดคำนวณเงินส่วนแบ่งที่จำเลยจะพึงได้รับจากโจทก์ร่วมด้วย แต่จำเลยก็หาได้นำสืบหรือเบิกความถึงข้อเท็จจริงเหล่านี้เพื่อพิสูจน์ความจริงให้ประจักษ์ชัดโดยปราศจากข้อสงสัยไม่ ส่วนนายจำนงค์สามีจำเลยก็มีได้เบิกความยืนยันหรือสนับสนุนว่าจำเลยเข้าหุ้นกับโจทก์ร่วมซื้อสลากกินแบ่งรัฐบาลดังที่จำเลยอ้างแต่อย่างใด พยานหลักฐานของจำเลยที่นำสืบมาไม่สมเหตุสมผลและมีน้ำหนักน้อยไม่เพียงพอที่จะหักล้างพยานหลักฐานของโจทก์และโจทก์ร่วมได้ ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า จำเลยไม่ได้เข้าหุ้นซื้อสลากกินแบ่งรัฐบาลกับโจทก์ร่วม โจทก์ร่วมเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์สลากกินแบ่งรัฐบาลทั้ง 48 ฉบับ แต่เพียงผู้เดียว ส่วนที่จำเลยฎีกาว่า จำเลยไม่ได้เอาสลากกินแบ่งรัฐบาลของโจทก์ร่วมไปนั้น โจทก์และโจทก์ร่วมมีโจทก์ร่วมเป็นพยานเบิกความว่าวันเกิดเหตุโจทก์ร่วมนำสลากกินแบ่งรัฐบาลมาตรวจโดยถือไว้ในมือข้างซ้าย เมื่อเอามาตรวจได้ 4 ถึง 5 ฉบับ ไม่ถูกรางวัลก็วางไว้บนโต๊ะ ระหว่างนั้นมีลูกค้ามาที่ร้านค้าของโจทก์ร่วม โจทก์ร่วมลุกขึ้นจะไปที่ร้านค้า จำเลยดึงสลากกินแบ่งรัฐบาลที่ยังไม่ได้ตรวจซึ่งอยู่ในมือของโจทก์ร่วมไปบอกว่าจะช่วยตรวจให้ ให้โจทก์ร่วมไปขายของก่อน โจทก์ร่วมบอกจำเลยว่าจะตรวจเองแต่จำเลยไม่ยอมคืนให้ โจทก์ร่วมเห็นลูกค้ารออยู่จึงเดินไปที่ร้านค้า หลังจากนั้นประมาณ 15 นาที โจทก์ร่วมเดินกลับมาที่โต๊ะถามจำเลยเรื่องสลากกินแบ่งรัฐบาลของโจทก์ร่วม จำเลยบอกว่าตรวจให้แล้วไม่ถูกและทิ้งไปแล้ว โจทก์ร่วมถามอีกครั้งจำเลยก็ยืนยันว่าทิ้งไปแล้ว โจทก์ร่วมเดินไปดูในถังขยะที่อยู่ใกล้ ๆ ไม่พบสลากกินแบ่งรัฐบาลของโจทก์ร่วมจึงเดินกลับมาหาจำเลยที่โต๊ะบอกให้จำเลยเอาสลากกินแบ่งรัฐบาลคืนมาโจทก์ร่วมจะตรวจ จำเลยยืนยันเหมือนเดิมว่าทิ้งไปแล้ว และมีนายนิติเป็นพยานเบิกความว่าโจทก์ร่วมขอไปตรวจผลสลากกินแบ่งรัฐบาลจากจำเลยมาตรวจสลากกินแบ่งรัฐบาลของโจทก์ร่วมที่มีจำนวนมากหลายฉบับ โจทก์ร่วมตรวจไปได้ 2 ถึง 3 ฉบับ ไม่ถูกรางวัลมีลูกค้ามาที่ร้านค้าของโจทก์ร่วม ขณะโจทก์ร่วมจะเดินไปที่ร้านค้าจำเลยดึงเอาสลากกินแบ่งรัฐบาลที่โจทก์ร่วมถืออยู่ในมือไป บอกให้โจทก์ร่วมไปขายของก่อนจำเลยจะตรวจให้เอง ตอนแรกโจทก์ร่วมจะเอาสลากกินแบ่งรัฐบาลของโจทก์ร่วมคืนจำเลยบอกโจทก์ร่วมว่าไปเถอะไปขายของเถอะ โจทก์ร่วมจึงเดินไปที่ร้านค้าของโจทก์ร่วม จำเลยกับนายจำนงค์ช่วยกันตรวจ

สลากกินแบ่งรัฐบาลของโจทก์ร่วมที่ละฉบับเมื่อไม่ถูกกว้างไว้บนโต๊ะ พยานนั่งดูอยู่ประมาณ 10 นาที ก็เดินไปที่ร้านค้าของพยาน จากนั้นประมาณ 10 นาที พยานเดินกลับมาที่โต๊ะเห็นจำเลยกับนายจำนงค์ยังตรวจไม่เสร็จพยานนั่งดูอยู่ประมาณ 5 นาที จึงเดินไปปิดร้านค้า เมื่อเดินกลับมาอีกครั้งพบโจทก์ร่วม จำเลยและนายจำนงค์อยู่ที่โต๊ะ แต่ไม่เห็นสลากกินแบ่งรัฐบาลของโจทก์ร่วมบนโต๊ะ พยานได้ยินโจทก์ร่วมถามจำเลยเรื่องสลากกินแบ่งรัฐบาลของโจทก์ร่วม จำเลยตอบว่าตรวจแล้วไม่ถูก ทิ้งไปแล้ว เห็นว่า โจทก์ร่วมและนายนิติเบิกความยืนยันสอดคล้องตรงกันว่า จำเลยดึงเอาสลากกินแบ่งรัฐบาลที่ยังไม่ได้ตรวจไปจากมือของโจทก์ร่วม เมื่อจำเลยตรวจเสร็จแล้วก็ไม่นึกให้แก่โจทก์ร่วมบอกว่าทิ้งไปแล้ว แม้จะมีถ้อยคำที่โจทก์ร่วมและนายนิติเบิกความแตกต่างคลาดเคลื่อนอยู่บ้างเกี่ยวกับถ้อยคำพูดของจำเลย จำนวนสลากกินแบ่งรัฐบาลของโจทก์ร่วมที่ตรวจแล้วและยังไม่ได้ตรวจ แต่ถ้อยคำนั้นก็แตกต่างกันเพียงเล็กน้อยทั้งสลากกินแบ่งที่โจทก์ร่วมนำออกมาตรวจมีเป็นจำนวนมาก ระหว่างที่โจทก์ร่วมกำลังตรวจได้บางส่วนก็รีบลุกขึ้นจะเดินไปที่ร้านค้าของโจทก์ร่วมอย่างรีบร้อนยอมไม่มีเวลาจะสังเกตจดจำหรือนับจำนวนสลากกินแบ่งรัฐบาลที่ตรวจแล้วหรือที่ยังไม่ได้ตรวจได้อย่างแม่นยำชัดเจน ซึ่งก็ถือเป็นเรื่องปกติธรรมดา ข้อแตกต่างนี้จึงมิใช่ข้อสาระสำคัญแห่งคดี คงเป็นเพียงรายละเอียดข้อปลีกย่อยเท่านั้น มิได้ถือเป็นข้อพิรุธอันจะเป็นเหตุให้น่าระแวงสงสัยแต่ประการใด นอกจากนี้ยังได้ความว่าโจทก์ร่วมและนายนิติเป็นเพื่อนกับจำเลยและนายจำนงค์มาเป็นเวลานานหลายปีต่างประกอบอาชีพค้าขายมีร้านค้าอยู่ใกล้กันมีการพบปะสังสรรค์พูดคุยรับประทานอาหารด้วยกันที่โต๊ะดังกล่าวอยู่เสมอ วันเกิดเหตุก็นั่งพูดคุยกันที่โต๊ะตามปกติดังเช่นที่เคยกระทำกันมา ไม่ปรากฏว่ามีเรื่องทะเลาะเบาะแว้งหรือมีเหตุโกรธเคืองกันแต่อย่างใด ย่อมไม่มีเหตุผลใดที่โจทก์ร่วมและนายนิติที่จะเบิกความกลั่นแกล้งใส่ความให้ร้ายจำเลย โดยเฉพาะนายนิติเป็นประจักษ์พยานคนกลางที่โจทก์กับโจทก์ร่วมและจำเลยต่างก็อ้างเป็นพยานฝ่ายตนและไม่มีส่วนได้เสียในคดี คำเบิกความของนายนิติย่อมมีความน่าเชื่อถือ พยานหลักฐานของโจทก์และโจทก์ร่วมจึงมีน้ำหนักให้รับฟังได้ตามที่โจทก์ร่วมและนายนิติเบิกความมา ส่วนจำเลยมีจำเลยเป็นพยานเบิกความว่า เมื่อโจทก์ร่วมตรวจสลากกินแบ่งรัฐบาลไม่ถูกรางวัลมีลูกค้ามารอที่ร้านค้าของโจทก์ร่วม ขณะโจทก์ร่วมจะเดินไปที่ร้านค้าจำเลยจับสลากกินแบ่งรัฐบาลในมือโจทก์ร่วมบอกว่าจะตรวจให้ โจทก์ร่วมบอกจะตรวจเอง จำเลยบอกโจทก์ร่วมให้ไปขายของจำเลยจะตรวจให้ โจทก์ร่วมพูดว่า "เอาอย่างนั้นเลยหรือพี่" และส่งสลากกินแบ่งรัฐบาลให้จำเลยมาตรวจ เมื่อโจทก์ร่วมเดินไปที่ร้านค้าแล้วกลับมาจำเลยจะคืนสลากกินแบ่งรัฐบาลให้โจทก์ร่วม โจทก์ร่วมบอกจำเลยว่าไหน ๆ ตรวจให้แล้วก็ตรวจต่อไป จำเลยตรวจผลสลากกินแบ่งรัฐบาลทุกใบแล้วไม่มีถูกรางวัลจึงวางไว้บนโต๊ะ ต่อมานางสาวภณิศาเดินมาถามเรื่องสลากกินแบ่งรัฐบาลที่วางอยู่บนโต๊ะและนับจำนวนได้ 48 ฉบับ แล้วใช้นางยารัตสลากกินแบ่งรัฐบาลทั้งหมดวางไว้บนโต๊ะหลังจากนั้นโจทก์ร่วม จำเลย นายนิติ และนายจำนงค์นั่งคุยกันต่อสักครู่ก็แยกย้ายกันกลับและจำเลยมีนายจำนงค์เป็นพยานเบิกความสนับสนุนเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในวันเกิดเหตุในทำนองเดียวกับจำเลย เห็นว่า คำเบิกความของจำเลยและนายจำนงค์ดังกล่าวส่วนใหญ่สอดคล้องตรงกับคำเบิกความของโจทก์ร่วมและนายนิติจึงเชื่อสมกับทางนำสืบของโจทก์และโจทก์ร่วมยิ่งสนับสนุนคำพยานของโจทก์ร่วมและนายนิติให้หนักแน่นมากยิ่งขึ้น ที่จำเลยอ้างว่าหลังจากจำเลยและนายจำนงค์ตรวจสลากกินแบ่งรัฐบาลของโจทก์ร่วมเสร็จแล้วจำเลยวางไว้บนโต๊ะ จำเลยไม่ได้เอาสลากกินแบ่งรัฐบาลของโจทก์ร่วมทั้งหมดไปนั้น คงมีจำเลยและนายจำนงค์สามี่จำเลยซึ่งเป็น

ผู้มีส่วนได้เสียในคดีโดยตรงเบิกความเท่านั้น การรับฟังคำพยานดังกล่าวจึงต้องพึงกระทำด้วยความระมัดระวัง จำเลยและนายจำนงค์เบิกความว่าเมื่อจำเลยและนายจำนงค์ตรวจสลากกินแบ่งรัฐบาลของโจทก์ร่วมเสร็จแล้วระหว่างนั่งคุยกับโจทก์ร่วมนางสาวภนิศามาตามนายจำนงค์เรื่องสลากกินแบ่งรัฐบาลที่วางอยู่บนโต๊ะนายจำนงค์บอกว่าอยากรู้ว่ากี่ใบให้นับเอา นางสาวภนิศานับได้ 48 ฉบับแล้วใช้หนึ่งยางรัดสลากกินแบ่งรัฐบาลทั้งหมดแล้ววางไว้บนโต๊ะ แต่นางสาวภนิศากลับเบิกความว่า พยานเห็นจำเลยกับนายจำนงค์ตรวจสลากกินแบ่งรัฐบาลอยู่เมื่อสอบถามจำเลยบอกว่ายังตรวจไม่เสร็จจึงคืนสลากกินแบ่งรัฐบาลที่นับแล้วให้จำเลยไป ไม่ตรงกับคำเบิกความของจำเลยและนายจำนงค์ จึงมีข้อพิรุธที่น่าสงสัยว่าจำเลยและนายจำนงค์อาจจะเบิกความบิดเบือนความจริงเพื่อให้จำเลยพ้นจากความผิด ทั้งได้ความจากโจทก์ร่วมและนายน์สที่ว่าเมื่อโจทก์ร่วมและนายน์สที่กลับมาที่โต๊ะในภายหลังไม่พบสลากกินแบ่งรัฐบาลของโจทก์ร่วมบริเวณที่เกิดเหตุก็เป็นทีโล่งแจ้งหากจำเลยวางสลากกินแบ่งรัฐบาลของโจทก์ร่วมซึ่งมีเป็นจำนวนมากถึง 48 ฉบับ ไว้บนโต๊ะจริงโจทก์ร่วมและนายน์สที่ย่อมจะพบเห็นได้โดยง่าย อีกทั้งจำเลยบอกโจทก์ร่วมว่าทั้งสลากกินแบ่งรัฐบาลของโจทก์ร่วมไปแล้วแต่ไม่ได้บอกว่าทิ้งไปตรงไหนปล่อยให้โจทก์ร่วมค้นหาเองเมื่อโจทก์ร่วมไปตรวจดูในถังขยะที่อยู่ใกล้ ๆ ก็ไม่พบ ดังนี้พยานหลักฐานของจำเลยไม่อาจรับฟังหักล้างพยานหลักฐานของโจทก์และโจทก์ร่วมได้ ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า วันเกิดเหตุโจทก์ร่วมนำสลากกินแบ่งรัฐบาลของโจทก์ร่วม 48 ฉบับ มาตรวจรางวัล เมื่อโจทก์ร่วมเอาออกมาตรวจได้ 5 ฉบับ ไม่ถูกรางวัลก็วางไว้บนโต๊ะ ระหว่างนั้นโจทก์ร่วมลุกขึ้นจะเดินไปร้านค้าของโจทก์ร่วมจำเลยดึงเอาสลากกินแบ่งรัฐบาลที่ยังไม่ได้ตรวจ 43 ฉบับ ซึ่งอยู่ในมือของโจทก์ร่วมไปบอกว่าจะช่วยตรวจ ให้โจทก์ร่วมไปขายของก่อน หลังจากนั้นจำเลยและนายจำนงค์ช่วยกันตรวจสลากกินแบ่งรัฐบาลของโจทก์ร่วมแล้วจำเลยเอาสลากกินแบ่งรัฐบาลของโจทก์ร่วมทั้งหมดไป เมื่อโจทก์ร่วมทวงถามจำเลยไม่คืนสลากกินแบ่งรัฐบาลให้แก่โจทก์ร่วมโดยบอกโจทก์ร่วมว่าตรวจแล้วไม่ถูกรางวัลและทิ้งไปแล้ว ศาลฎีกาโดยมติที่ประชุมใหญ่ เห็นว่า การที่จำเลยดึงเอาสลากกินแบ่งรัฐบาลที่ยังไม่ได้ตรวจไปจากมือของโจทก์ร่วมโดยไม่ได้รับอนุญาตแต่ต่อมาโจทก์ร่วมก็ยินยอมปล่อยให้จำเลยนำสลากกินแบ่งรัฐบาลของโจทก์ร่วมไปตรวจได้โดยจำเลยไม่ได้หลบหนี พฤติการณ์การกระทำของจำเลยที่เอาสลากกินแบ่งรัฐบาลของโจทก์ร่วมไปตรวจรางวัลให้แก่โจทก์ร่วมจึงเป็นเพียงการถือวิสาสะเท่านั้น ยังฟังไม่ได้ว่าเป็นการลักสลากกินแบ่งรัฐบาลของโจทก์ร่วมไปโดยฉกฉวยเอาซึ่งหน้าอันเป็นความผิดฐานลักทรัพย์ในเวลากลางคืนหรือความผิดฐานวิ่งราวทรัพย์ตามที่โจทก์ฟ้อง แต่อย่างไรก็ดี เมื่อจำเลยได้รับสลากกินแบ่งรัฐบาลจากโจทก์ร่วมไปครอบครองแล้วจำเลยกลับเอาสลากกินแบ่งรัฐบาลของโจทก์ร่วมไป เมื่อโจทก์ร่วมทวงถามก็ไม่ยอมคืนให้แก่โจทก์ร่วมโดยปราศจากเหตุผลอันจะอ้างตามกฎหมายได้ การกระทำของจำเลยจึงเป็นการครอบครองสลากกินแบ่งรัฐบาลของโจทก์ร่วมแล้วเบียดบังเอาเป็นของตนเองหรือบุคคลที่สามโดยทุจริต จึงเป็นความผิดฐานยักยอกทรัพย์ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 352 วรรคหนึ่ง ฎีกาของจำเลยข้อนี้ฟังไม่ขึ้น คดีมีปัญหาคือต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยประการสุดท้ายว่า ศาลมีอำนาจลงโทษจำเลยในความผิดฐานยักยอกหรือไม่ จำเลยฎีกาว่า คดีนี้โจทก์ฟ้องว่าจำเลยลักสลากกินแบ่งรัฐบาลของโจทก์ร่วมไปในเวลากลางคืนโดยฉกฉวยเอาซึ่งหน้า ขอให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 335, 336 แต่ศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิพากษาลงโทษจำเลยในความผิดฐานยักยอก ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 352 วรรคหนึ่ง ซึ่งเป็นคนละฐานความผิด คนละหมวดความผิด และมีอัตราโทษแตกต่างกัน เป็นการพิพากษาหรือสั่งเกินคำขอ

หรือที่มีได้กล่าวในฟ้อง ไม่ชอบด้วยประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 192
วรรคสาม เห็นว่า ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 192 วรรคสาม เป็นบทบัญญัติ
ขยายความคำว่าข้อสาระสำคัญในวรรคสองให้เข้าใจว่าถ้าหากข้อแตกต่างกันนั้นเป็นข้อเท็จจริง
เกี่ยวกับการกระทำความผิดถือว่าแตกต่างกันในข้อสาระสำคัญ แต่ถ้าหากแตกต่างกันเพียง
รายละเอียดที่จะต้องกล่าวในคำฟ้องให้ถือว่าข้อแตกต่างกันนั้นมิใช่ข้อสาระสำคัญ ข้อเท็จจริง
อันเป็นองค์ประกอบความผิดฐานลักทรัพย์ วิ่งราวทรัพย์ และยักยอก ตามประมวลกฎหมายอาญา
มาตรา 335, 336, 352 คือการเอาทรัพย์ของผู้อื่นไปโดยเจตนาทุจริตเช่นเดียวกัน คงแตกต่างกัน
เพียงเรื่องการเอาทรัพย์นั้นไปโดยวิธีการใด กล่าวคือ ด้วยวิธีการเอาทรัพย์นั้นเป็นของตนเองหรือ
ผู้อื่นโดยทุจริต หรือด้วยวิธีการลักเอาทรัพย์นั้นไปโดยฉกฉวยเอาซึ่งหน้า หรือด้วยวิธี
การครอบครองทรัพย์นั้นแล้วเบียดบังเอาทรัพย์นั้นเป็นของตนเองหรือบุคคลที่สามโดยทุจริต เท่านั้น
วิธีการในการเอาทรัพย์นั้นไปที่แตกต่างกันดังกล่าวจึงมิใช่ข้อสาระสำคัญ ดังนั้น ข้อแตกต่าง
ระหว่างความผิดฐานวิ่งราวทรัพย์และฐานยักยอกจึงถือได้ว่ามิได้แตกต่างกันในข้อสาระสำคัญ ทั้ง
คดีนี้จำเลยให้การปฏิเสธว่าไม่ได้เอาทรัพย์ของโจทก์ร่วมไป ไม่ได้หลงต่อสู้ ศาลย่อมมีอำนาจ
ลงโทษจำเลยในความผิดฐานยักยอกตามข้อเท็จจริงที่พิจารณาได้ความนั้นได้ ตาม
ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 192 วรรคสาม ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิพากษา
ลงโทษจำเลยในความผิดฐานยักยอกตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 352 วรรคหนึ่งตามที่
พิจารณาได้ความนั้นจึงชอบแล้ว ศาลฎีกาเห็นฟ้องด้วย ฎีกาของจำเลยข้อนี้ฟังไม่ขึ้นแต่อย่างไรก็ดี
เห็นสมควรให้รอการลงโทษนับแต่วันอ่านคำพิพากษาศาลฎีกาให้จำเลยฟัง พิพากษาแก้เป็นว่า
โทษจำคุกให้รอการลงโทษมีกำหนด 1 ปี นับแต่วันที่อ่านคำพิพากษาศาลฎีกาให้จำเลยฟัง นอกจากนี้
ที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 1

องค์คณะ

สุชาติ สุนทรិเกษม · จรรยา จีระเรืองรัตน · อดุลย์ อุดมผล

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) – deka.supremecourt.or.th ·
<https://thaideka.online/deka/809/2568>